

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง “การรับรู้สิทธิแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2551 ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้สิทธิด้านแรงงาน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2551 ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ และศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิด้านแรงงานของนักศึกษาก่อนการทำงาน เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมและพัฒนาการรับรู้ด้านสิทธิแรงงานของนักศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ระดับอุดมศึกษา จากสถาบันการศึกษาของรัฐ 1 แห่ง จำนวน 65 คน สรุปสาระสำคัญของผลการศึกษาได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ศีรษะสาขาบัญชี ส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์การทำงานพิเศษและไม่เคยเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายแรงงาน แต่เคยผ่านการฝึกงานมาก่อน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้สิทธิแรงงานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ปัจจัยด้านเพศ ด้านประสบการณ์การทำงานพิเศษ ด้านการฝึกงาน และด้านการเรียนวิชากฎหมายแรงงาน กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้สิทธิแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2551 ในด้านเวลาการทำงานเกี่ยวกับเวลาทำงานปกติ ค่าจ้างขั้นต่ำ สวัสดิการ และค่าชดเชย ส่วนสิทธิแรงงานเกี่ยวกับค่าล่วงเวลา สัญญาจ้าง และกฎระเบียบต่าง ๆ มีการรับรู้เป็นส่วนน้อย กรณีที่รับรู้สิทธิแรงงานดังกล่าว พบว่ารับรู้ผ่านสื่อบุคคลโดยเฉพาะครูอาจารย์และจากสื่อโทรทัศน์ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้มีการรับรู้แตกต่างกันในเกือบทุกด้านของสิทธิแรงงาน คือ การที่กลุ่มตัวอย่างเคยเรียนวิชากฎหมายแรงงานมาก่อน จึงทำให้รับรู้สิทธิแรงงานโดยรวมแตกต่างกัน โดยเฉพาะสิทธิแรงงานด้านเวลาทำงาน ค่าจ้าง สวัสดิการ สัญญาจ้าง และกฎระเบียบต่าง ๆ อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างมีข้อคิดเห็นว่าภาครัฐควรเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลด้านสิทธิแรงงานด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย และสถาบันการศึกษาควรจัดเป็นหลักสูตรการเรียนการสอน

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ภาครัฐและสถาบันการศึกษาควรร่วมมือกันจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิแรงงานสำหรับนักศึกษาก่อนจบการศึกษาและออกสู่ตลาดแรงงาน โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาในทุกระดับควรให้ความรู้ด้านสิทธิแรงงานที่เป็นพื้นฐาน และกระตุ้นให้ผู้สอนสอดแทรกเนื้อหาในขณะที่มีการเรียนการสอน พร้อมทั้งควรมีการรณรงค์ให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปมีความสนใจและตระหนักที่จะเรียนรู้สิทธิด้านแรงงานอย่างจริงจัง